

Hoofdstuk 1 De reis naar Texel

Op een frisse ochtend stonden Sam en Noor vroeg op. Vandaag was een bijzondere dag, want ze gingen naar **Texel**, het grootste Waddeneiland van Nederland. Sam had al vaak gehoord hoe mooi het eiland was, met zijn lange stranden, duinen en natuur.

“Ben je er klaar voor?” vroeg Sam terwijl hij zijn tas inpakte.

Noor knikte enthousiast. “Ja! Ik heb gehoord dat Texel heel mooi is. Met zeehonden, een vuurtoren en heel veel strand.”

Ze reisden eerst naar **Den Helder**, de plek waar de boot naar Texel vertrekt. In de haven zagen ze de grote veerboot al liggen. Mensen met fietsen, auto's en koffers stonden in de rij om aan boord te gaan.

“Daar is de boot!” zei Noor terwijl ze naar het grote schip wees.

Sam keek naar het water van de Waddenzee. Meeuwen vlogen boven de haven en het rook naar de zee. “Dit wordt echt een avontuur,” zei hij glimlachend.

Niet veel later liepen ze de boot op. Ze gingen naar het dek zodat ze alles goed konden zien. Langzaam begon de boot te bewegen en vertrok uit de haven van Den Helder.

“Daar gaan we!” riep Noor vrolijk.

De wind waaide door hun haren terwijl ze uitkeken over het water. In de verte zagen ze Texel langzaam dichterbij komen.

Sam glimlachte. “Dit is nog maar het begin van ons avontuur op Texel.”

En zo begon hun ontdekkingsstocht op het prachtige eiland.

Hoofdstuk 2 Aankomst op Texel

Na ongeveer twintig minuten varen kwam het eiland steeds dichterbij. Sam en Noor stonden nog steeds op het dek van de boot en keken nieuwsgierig naar de kust van **Texel**.

“Daar zie ik het al!” zei Noor terwijl ze naar de haven wees.

Langzaam voer de veerboot de haven van **'t Horntje** binnen. Overal stonden fietsen, auto's en mensen die klaar waren om het eiland te verkennen. Meeuwen vlogen rond de boot en het water klotste zacht tegen de kade.

Toen de boot was aangemeerd, mochten de passagiers van boord. Sam en Noor liepen de loopbrug af en zetten hun eerste stappen op Texel.

“Het voelt meteen anders hier,” zei Sam terwijl hij om zich heen keek.

Noor knikte. “Ja, rustiger... en je ruikt de zee overal.”

Bij de haven stond een bord met een kaart van het eiland. Sam en Noor bleven even staan om te kijken.

“Texel is best groot,” zei Sam. “Er zijn verschillende dorpen zoals **Den Burg, De Koog, Oudeschild en De Cocksdorp**.”

Noor wees naar de kaart. “En kijk, hier is ook **Ecomare**, daar kun je zeehonden zien!”

Sam glimlachte. “Dat moeten we zeker gaan bekijken.”

Ze besloten eerst richting **Den Burg** te gaan, het grootste dorp van Texel. Daar wilden ze rondkijken, iets eten en plannen maken voor de rest van hun avontuur.

Terwijl ze de weg op liepen, zagen ze groene weilanden, schapen in de velden en kleine boerderijen. De lucht was fris en helder.

Noor keek om zich heen en zei vrolijk: “Ik denk dat we het hier heel leuk gaan krijgen.”

Sam knikte. “Ons avontuur op Texel is nu echt begonnen.”

Hoofdstuk 3 Den Burg ontdekken

Na een korte reis kwamen Sam en Noor aan in **Den Burg**, het grootste dorp van Texel. Het dorp voelde meteen gezellig aan. Overal waren kleine winkels, terrassen en mensen die rustig door de straat liepen.

“Kijk eens hoeveel winkels hier zijn,” zei Noor terwijl ze langs een rij leuke etalages liep.

Sam keek rond naar de oude gebouwen en de smalle straatjes. “Het voelt een beetje als een klein stadje, maar dan midden op een eiland.”

In het centrum van Den Burg stond een groot plein met terrassen. Mensen zaten daar te genieten van een kop koffie, een lunch of een ijsje. De zon scheen en de sfeer was ontspannen.

“Zullen we even pauze nemen?” vroeg Sam.

Noor knikte meteen. “Goed idee. Ik heb best trek gekregen van de reis.”

Ze gingen zitten op een terras en bestelden iets lekkers. Terwijl ze aten, keken ze naar de mensen die voorbij liepen: gezinnen met kinderen, fietsers met rugzakken en toeristen die foto's maakten.

Na hun pauze wandelden ze verder door het dorp. Ze kwamen langs een bakkerij waar het heerlijk rook naar vers brood en gebak.

“Die geur is niet te weerstaan,” zei Noor lachend.

Sam keek naar de vitrine. “Misschien nemen we straks iets mee voor later.”

Terwijl ze verder liepen, merkten ze hoe levendig Den Burg was. Het voelde als het hart van Texel, een plek waar mensen samenkomen om te winkelen, te eten en te genieten van het eiland.

Noor keek tevreden om zich heen. “Dit is echt een leuke plek.”

Sam glimlachte. “En dit is nog maar het begin. Er is nog zoveel te ontdekken op Texel.”

Hoofdstuk 4 Naar het strand van De Koog

Na hun bezoek aan Den Burg besloten Sam en Noor naar **De Koog** te gaan, een dorp dat bekend stond om het grote strand en de duinen. Veel mensen vertelden dat dit één van de mooiste plekken van Texel was.

“Het strand wil ik echt zien,” zei Noor enthousiast.

Sam knikte. “Ik ook. Een eiland zonder strand ontdekken is natuurlijk niet compleet.”

Niet veel later kwamen ze aan in De Koog. Het dorp was gezellig en levendig, met winkels, restaurants en terrasjes. Maar Sam en Noor liepen meteen door richting de duinen, want ze wilden zo snel mogelijk de zee zien.

Ze volgden een pad dat langzaam omhoog liep door het duingebied. Het zand knisperde onder hun schoenen en de wind waaide zacht door het helmgras.

“Ruik je dat?” vroeg Noor.

Sam glimlachte. “De zee.”

Toen ze boven op het duin kwamen, zagen ze het ineens: een **enorm breed strand** met daarachter de uitgestrekte Noordzee. De golven rolden rustig richting de kust en meeuwen vlogen boven het water.

“Wauw,” zei Noor zachtjes.

Sam keek ook bewonderend naar het uitzicht. “Dit is echt prachtig.”

Ze liepen het strand op en voelden het zachte zand onder hun voeten. Sommige mensen wandelden langs de waterlijn, anderen bouwden zandkastelen of vlogen met een vlieger.

Sam bukte en pakte een schelp op. “Kijk eens wat een mooie.”

Noor vond er ook een paar en stopte ze voorzichtig in haar tas. “Een leuk souvenir van Texel.”

Ze liepen een tijdje langs de zee en luisterden naar het geluid van de golven. Het voelde rustig en vrij.

“Dit is echt het eilandgevoel,” zei Sam.

Noor knikte. “En we hebben nog zoveel meer te ontdekken.”

Hoofdstuk 5 Zeehonden bij Ecomare

Na hun wandeling op het strand van De Koog besloten Sam en Noor naar **Ecomare** te gaan. Dit bekende natuurcentrum op Texel stond vooral bekend om de **zeehondenopvang** en alles wat met de **Waddenzee en de natuur** te maken had.

“Ik ben heel benieuwd naar de zeehonden,” zei Noor terwijl ze richting de ingang liepen.

Sam glimlachte. “Ik ook. Ik heb gehoord dat ze hier zeehonden verzorgen die ziek of gewond zijn.”

Binnen zagen ze eerst een tentoonstelling over de natuur van de **Waddenzee**. Er waren grote foto's van vogels, vissen en andere dieren die in en rond de zee leven. Ook leerden ze hoe belangrijk de natuur op Texel is.

Daarna liepen ze naar buiten naar de bassins waar de zeehonden zaten.

“Kijk daar!” riep Noor enthousiast.

In het water zwommen meerdere zeehonden rond. Af en toe kwamen ze even boven om adem te halen of lagen ze lui op de kant te rusten.

Sam moest lachen. “Ze zien er zo grappig uit.”

Een verzorger vertelde dat sommige zeehonden waren gevonden op het strand toen ze ziek of gewond waren. Bij Ecomare werden ze verzorgd totdat ze weer sterk genoeg waren om terug te gaan naar de zee.

“Dat is eigenlijk heel mooi,” zei Noor. “Zo krijgen ze een tweede kans.”

Sam knikte. “En we leren meteen meer over de natuur van de Waddenzee.”

Ze bleven nog een tijdje kijken hoe de zeehonden speelden in het water. Eén zeehond sprong zelfs even omhoog alsof hij wilde laten zien hoe goed hij kon zwemmen.

Noor lachte. “Dit is misschien wel één van de leukste plekken van Texel.”

Sam keek tevreden rond. “En we hebben nog veel meer te ontdekken op dit eiland.”